

Ομιλία του κ. Γαβριήλου Χατζημιχάλη στα εγκαίνια του Έκλογικού Κέντρου της Δημοκρατικής Ένώσεως Κέντρου (Δ.Ε.Κ.)

Ρόδος 3 Νοεμβρίου 1974

Ροδίτες και ροδίτισσες

Κώς ενώ σας φέρνω τους δημοκρατικούς χαιρετισμούς όλων των Κών.Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι η Κώς αυτή τη στιγμή έχει κάνει όρκον πίστης στον ροδίτη Γιάννη Ζίγδη.

Δέν βρισκομαι δά μπροστά σας για να σας πω ποιός είναι ο Ζίγδης. Δέν είμαι δά για να σας διδάξω ιστορία. Τη ξέρετε καλύτερα από μένα. Θέλω όμως αυτό να πω. Ότι ο Γιάννης Ζίγδης, ο Βενιζέλος των 12 νησιών, με τους αγώνες και την ιστορία του, καθιερώθηκε σαν ήγέτης, που η φήμη του και η προσωπικότητά του ξεφύγαν από τα ελληνικά όρια κι' έγινε παγκόσμια γνωστός και αποδεκτός.

Δωδεκανήσιοι,

Σας καλούμε όλους σε πανδωδεκανησιακό προσκλητήριο.

Ανάγκη πάσα, έθνική ανάγκη, ο αγωνιστής Γιάννης Ζίγδης και ο συνδυασμός του να βρεθθι στη Βουλή των Ελλήνων στις 18 του Νοέβρη. Σ' αυτή τη Βουλή που πρόωρα και δημαγωγικά θέλουν να κατασκευάσουν.

Γνωστό σ' όλους σας ότι αντιταχθήκαμε πρώτοι σ' αυτές τις εκλογές. Καί γνωστό τό παραμύθι της αναγκαιότητας των εκλογών. Γνωστοί επίσης οι διασπαστές και κατακερματιστές της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης.

Θά τους ακολουθήσωμε όμως για να τους σταματήσωμε. Νά ξεσκεπάσωμε πρόσωπα και άνθρωπίσκους, και ήγμονίσκους που μόνοι τους αποκαλούνται έθνόσχες και ήγέτες δημοκρατικών παρατάξεων.

Θά τους ακολουθήσωμε για να πούμε ΟΧΙ, φθάνει πιά, στη βασιλική τυραννία μετά της κουστωδίας. Νά πούμε ΟΧΙ στους προατάτες και τους προαγωγούς τύπου ΝΑΤΟ. Νά κόψουμε από τη ρίζα του τό άμερικάνικο χέρι που

άν νάρθηκας μᾶς κρατᾶ ἀπό τό σβέρκο καί μᾶς κατευθύνει στόν ἀφανισμό.
Νά ποῦμε ΝΑΙ στήν Ἑλληνική κοινοβουλευτική δημοκρατία, μέ ἐκλεγόμενο
ἄρχοντα. Νά ποῦμε ΝΑΙ σ' ἕνα δημοκρατικό καί προοδευτικό σύστημα ποῦ
θά μᾶς εὐερίη, χωρίς τοῦς κινδύνους τοῦ γυρισμοῦ πρὸς τὴ πίσω, μπροστὰ
σὲ μιὰ σταθερὴ κοινωνικὴ δημοκρατία καί οἰκονομικὴ δημοκρατία.

Μά φίλοι μου, καί ἡ πολυσυζητημένη "κάθαρση";

Πρῶτος ὁ Γιάννης ὁ Ζίγδης φώναζε καί ὄλοι τὸν ἀκολουθεῖσαν: "Ἄμση τι-
μωρία καί κάθαρση ἀπὸ τοῦς ἐφτάμισο μαύρους καί φασιστικούς ἀπρίλη-
δες. Ἄλλὰ στοῦ κουφοῦ τῆ πόρτα, ὅσο θέλεις βρόντα. Καί ὄχι μόνον αὐτό.

Ἡ πανελλήνια αὐτὴ ἀπαίτηση καί ἡ ὀργή τοῦ λαοῦ, ἔγινε πολιτικὸ παιχνίδι-
δι στὰ χέρια τῶν κρατούντων.

Τὰ διάφορα πολιτικὰ τεχνήσματα διαδέχονται τό ἕνα τό ἄλλο: τοῦς πιάνο-
με -δέν τοῦς πιάνομε, εἰδήση συνταρακτικὴ, "τοῦς πιάνομε" καί τοῦς
στελλομε νὰ παραθέρίσουν μέ ἔξοδα τοῦ κράτους. Καί οἱ "κουμπάροι" συνε-
χίζονται.

Καί ἐρωτοῦμε: Ἀμνηστεύθηκαν οἱ δολοφόνοι; Ἐγιναν συμφωνίες πᾶνωστὰ
φύλλα τῶν λουλουδιῶν τῆς λευτεριάς, στοῦς τάφους τῶν νεκρῶν τοῦ πολυ-
τεχνείου;

Νέοι καί νέες τῆς δωδεκανήσου,

Ἡ ἐπιλογή καί ἡ ἔνταξη μου στὶς τάξεις τῆς δημοκρατικῆς παράταξης
τοῦ Γιάννη Ζίγδη, ἐξηγεῖται ἀπὸ τὴν ἀγάπη του καί τὴν ἐμπροσπονή του
πρὸς τοῦς νέους. Ἐδῶ στὴ Ρόδο, τῆ πρωτεύουσα τῶν δώδεκα νησιῶν, ἄρχισε
ἕνα κίνημα ποῦ θ' ἀνδρωθῆ καί θ' ἀγκαλιάσῃ ὀλόκληρη τὴν Ἑλλάδα. Τό
ἐπίκεντρον τῆς πολιτικῆς τοῦ κινήματος μᾶς, μακριὰ ἀπὸ κοινοτοπίες
καί ἀνευροπαρμούς, θά εἶναι οἱ νέοι.

Θά ἀκολουθήσωμε μιὰ πολιτικὴ ποῦ θά μπορῆ νὰ ἐφαρμοσθῆ μέσα στό πα-
νεπιστήμιο, μέσα στό ἐργαστάσιο καί στό μακρυνὸ χωριό.

Σήμερα λοιπόν, έδω στη Ρόδο κάρη έπαρση της σημαίας της νεολαίας της Δημοκρατικής Ένώσεως Κέντρου με την απόλυτη πίστη ότι θα γίνη σημαδιαίων των νέων της Ελλάδας.

Ζήτω ή Δωδεκάνησος

Ζήτω ή Δημοκρατική Ένωσις Κέντρου

Ζήτω ή Ζίγος της Ελλάδας.

